Polskie Sieci Elektroenergetyczne

Strategia PSE na lata 2020 - 2030

WYCIĄG

Departament Zarządu, Konstancin-Jeziorna, 20 kwietnia 2020 r.

Polskie Sieci Elektroenergetyczne

Spis treści

Strategia PSE na lata 2020 - 2030. Wyciąg. 04

List Prezesa Zarządu 04

Wyzwania i cele strategiczne 09

Zdolności biznesowe i kierunki działań 16

Suplement do strategii PSE 2020 - 2030. Wyciąg. 19

List Prezesa Zarządu

powiedzieć, że branża elektroenergetyczna przechodzi okres burzliwej transformacji, to jakby nic nie powiedzieć. Wystarcza rzut oka na wykres porównujący moc zainstalowaną jednostek wytwórczych energii odnawialnej w latach 2005 - 2019, by objąć skalę zmian, których już doświadczyliśmy.

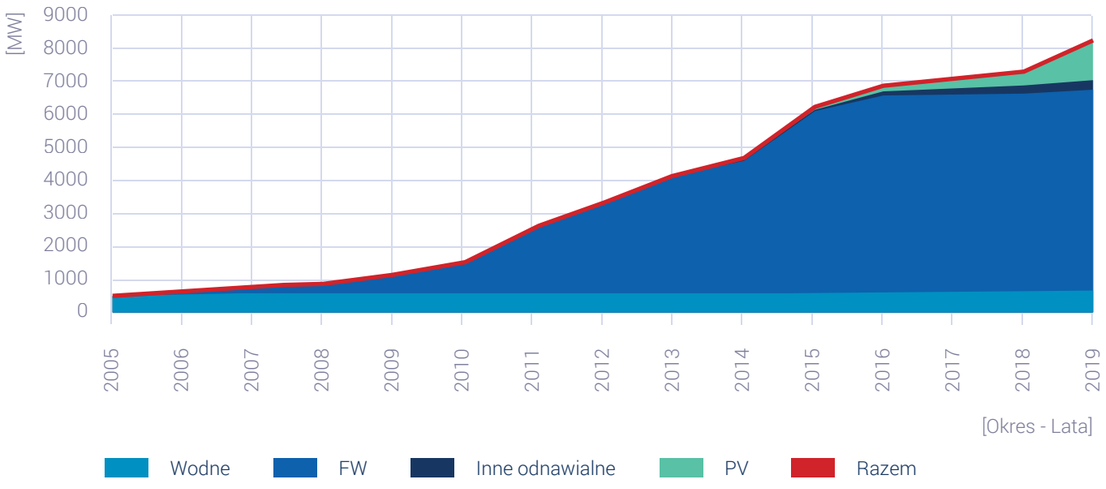

Struktura wzrostu mocy zainstalowanej OZE w latach 2005 - 2019, dane własne

Równie ciekawe jest porównanie liczby uruchomień jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych (głównie elektrowni cieplnych) w latach 2005 - 2019, które obrazuje zmienność warunków pracy systemu elektroenergetycznego, jakiej nie doświadczaliśmy przed rewolucją OZE.

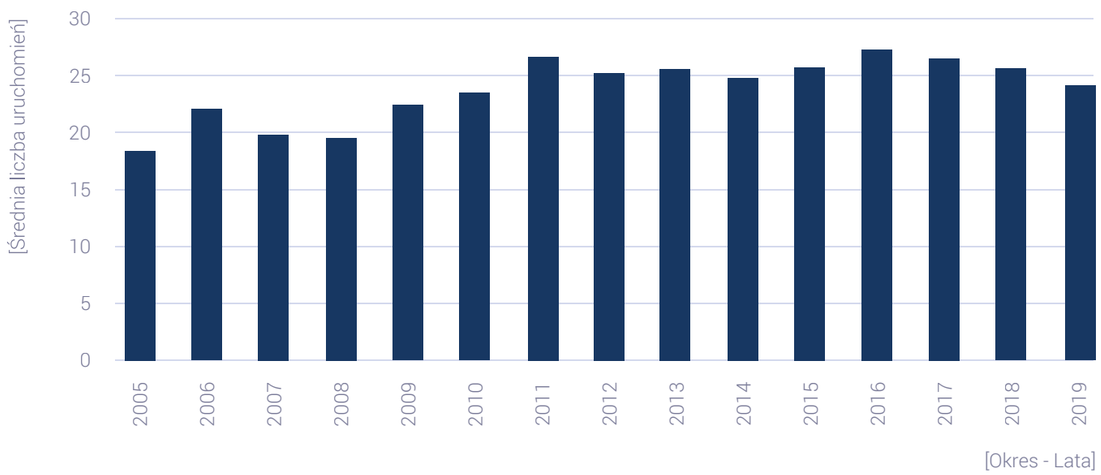

Średnia liczba uruchomień per jednostka rocznie, dane własne

Wraz z postępem technicznym i wykorzystaniem sieci TCP/IP w architekturze systemów kontroli przemysłowej zwiększyła się ich podatność, a tym samym również systemu elektroenergetycznego, na ataki hackerskie, złośliwe oprogramowanie oraz błędy programistyczne. W 1999 roku na całym świecie zanotowano oficjalnie 894 podatności systemów ICT. W roku 2019 było ich już 12 174.

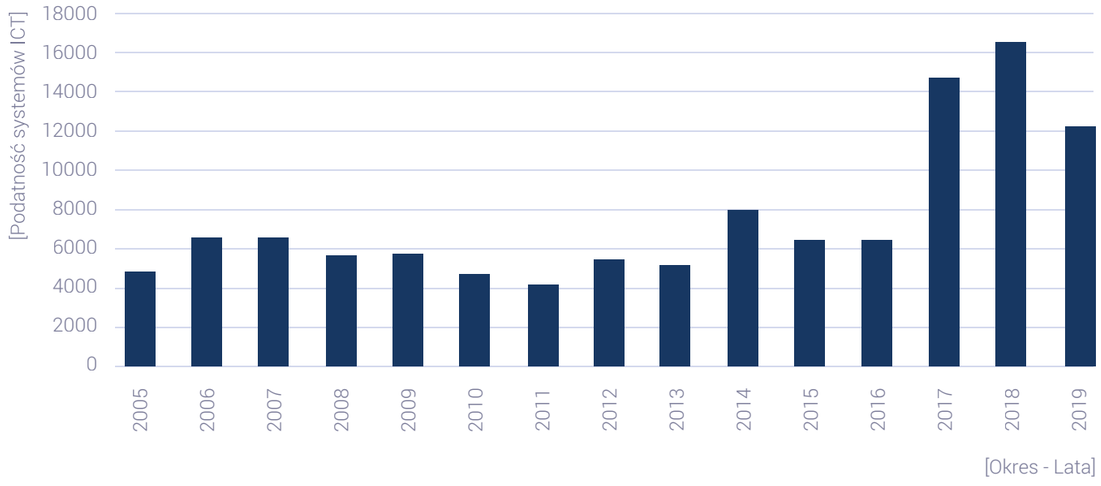

Podatność systemów zarządzanych, w tym systemu elektroenergetycznego, na ataki hackerskie, złośliwe oprogramowanie oraz błędy programistyczne.
https://www.cvedetails.com/browse-by-date.php

Świat elektroenergetyki stał się zatem dużo bardziej skomplikowany. Nie jest to jednak ani koniec, ani nawet apogeum zmian. Te najbardziej istotne są ciągle jeszcze przed nami. Branża elektroenergetyczna znalazła się na rozdrożu, w obliczu podejmowania trudnych, strategicznych decyzji. Z jednej bowiem strony Komisja Europejska i europejskie stowarzyszenie regulatorów ACER lansują koncepcje zintegrowanych hurtowych rynków elektroenergetycznych dla całej Europy, w których bariery handlowe - zarówno wynikające z ograniczeń sieci przesyłowej, jak i prawa - zostają zniesione, umożliwiając swobodny handel energią wytwarzaną w wielkich farmach wiatrowych i fotowoltaicznych. Z drugiej strony, rozwój rozproszonych, prosumenckich jednostek wytwórczych i magazynów - głównie małej fotowoltaiki i baterii elektrochemicznych - nastawiony na samowystarczalność energetyczną lokalnych społeczności, wydaje się być w opozycji do wielkoskalowych inwestycji w system. Stoimy zatem wobec dwóch wzajemnie sprzecznych tendencji i wynikających z nich wyzwań.

Integracja rynków hurtowych pociąga za sobą integrację wielu funkcji biznesowych, które dotąd narodowi operatorzy systemów przesyłowych w Europie pełnili samodzielnie. Powstają kolejne instytucje, które przejmują zdolności biznesowe operatorów lub rozwijają nowe, dotąd nieznane. W miarę integracji decydentom europejskim umyka niestety z horyzontu paradygmat biznesowy, którym była bezpieczna praca krajowych systemów elektroenergetycznych oraz interes ekonomiczny krajowych użytkowników systemu. W świetle wdrażanych regulacji europejskich nie można wykluczyć, że Polacy będą musieli przełknąć gorzką pigułkę utraty poczucia suwerenności wskutek przeniesienia części istotnych funkcji Krajowej Dyspozycji Mocy na poziom europejski oraz zaakceptować nie w pełni sprawiedliwy podział korzyści i kosztów integracji, np. dyskryminację odbiorców ze względu na ich zdolność do płacenia wysokich cen energii w sytuacji kryzysu elektroenergetycznego lub dyskryminację polskich elektrowni przy redysponowaniu źródeł wytwórczych w regionie. Z integracji płynie też wyzwanie inwestycyjne. Skoro 70 proc. zdolności przesyłowych systemu ma zostać udostępnione handlowi w Europie, konieczne jest usunięcie wszelkich wąskich gardeł w sieci przesyłowej, co wymaga istotnych nakładów inwestycyjnych. Jeżeli jednak przyszłością systemu jest wyłanianie się archipelagów prosumenckich wysp wytwórczych, magazynowych i odbiorczych, to sens ponoszenia takich nakładów stoi pod znakiem zapytania. Czy nowe połączenia międzysystemowe i nowe, duże jednostki wytwórcze będą za 10 lub 15 lat jeszcze potrzebne? Niepewność trwałości rozwiązań wobec zmieniającego się modelu rynku i ryzyko osierocenia kosztów wynikających z nadmiernie rozbudowanej infrastruktury w czasie trwającej transformacji sektora energetycznego stanowi wyzwanie, które PSE adresują w swojej strategii.

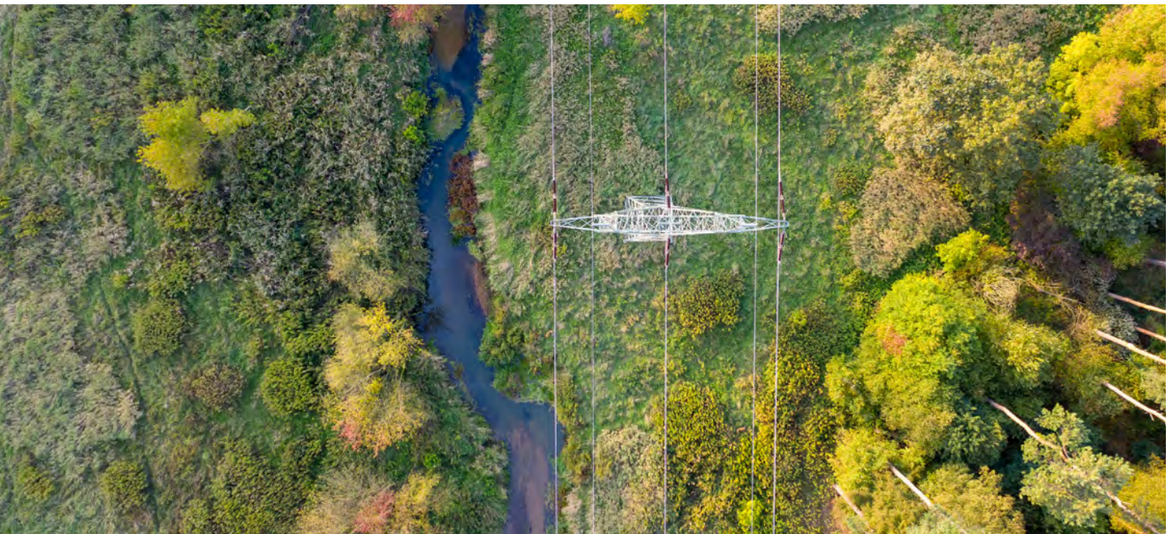

Kolejnym wyzwaniem, które stawia zarówno polityka klimatyczna UE, jak i rzeczywistość ekonomiczna jest neutralność klimatyczna. W perspektywie najbliższych kilkunastu lat można się spodziewać istotnego pogarszania ekonomicznej efektywności wytwarzania energii elektrycznej opartego na paliwach kopalnych i to nie tylko w postaci węgla brunatnego i kamiennego, ale również gazu ziemnego. To oznacza potrzebę wdrożenia takiego modelu zakupów usług systemowych, który uwzględnia energetykę jądrową, w zakresie bloków dużej skali oraz magazyny elektrochemiczne i wodorowe, a jednocześnie będzie stanowił zachętę dla inwestorów do inwestycji w takie instalacje. Oznacza to również konieczność wypracowania zasad prowadzenia pracy systemu uwzględniających gotowość na wydarzenia nadzwyczajne, takie jak brownouty i blackouty, spowodowane np. problemami bilansowymi, deficytami mocy zwarciowej oraz inercji. Wszystkie te problemy mogą wynikać z okresowego niedostatku mocy wytwórczych.

Suma dwóch wyżej wymienionych wyzwań - groźba zwiększonych kosztów funkcjonowania systemu wskutek niesprawiedliwego ich podziału na poziomie europejskim, zmniejszonego poziomu bezpieczeństwa oraz prosumenckiej aktywizacji odbiorców energii - może spowodować, że część odbiorców, zarówno przemysłowych, jak i w gospodarstwach domowych - utraci zaufanie do systemu elektroenergetycznego i będzie poszukiwać alternatywnych sposobów zaspokajania swoich potrzeb energetycznych. Odłączenie się odbiorców od systemu mogłyby zagrozić integralności i stabilności KSE. Dlatego PSE muszą wypracować model świadczenia usług dodanych do usługi przesyłania, będący argumentem za tym, by nie rezygnować z przyłączenia do systemu i stanowiących przekonujący dla odbiorców nośnik wartości (compelling value proposition). Podniosą one standard bezpieczeństwa i jakości dostaw energii elektrycznej. Będą należały do nich przede wszystkim usługi zapewnienia bezpieczeństwa cybernetycznego instalacji odbiorczych, usługi operatora informacji pomiarowej - centrum danych pomiarowych oraz usługi uodparniające system elektroenergetyczny na stany zagrożenia i awarie różnej skali (ang. fault tolerant system).

Niezależnie od drogi, którą podąży sektor, niezmienną rolą operatora systemu przesyłowego będzie zapewnianie bieżącego bezpieczeństwa dostaw energii, przy jednoczesnej świadomości braku akceptacji odbiorców dla wyższych opłat z tytułu kosztu transformacji sektora. Zagadnienia te stanowią fundament strategii PSE, znajdując swoje odzwierciedlenie wśród priorytetowych inicjatyw.

Polskie Sieci Elektroenergetyczne

Doświadczenia realizacji dotychczasowego procesu inwestycyjnego wskazują, że poleganie w 100 proc. na zewnętrznych zdolnościach wykonawczych przy projektowaniu, planowaniu i realizacji obiektów sieci przesyłowej jest kosztowne (gdyż brak alternatywy jest zawsze kosztowny) i ryzykowne - np. ze względu na zerwanie kontraktu przez wykonawcę lub jego niewypłacalność. Dlatego PSE muszą być gotowe do przejęcia samodzielnej realizacji w ciągu miesiąca, każdego zadania inwestycyjnego w zakresie montażu i rozruchu obwodów wtórnych. Tylko w ten sposób można zapewnić skuteczną modernizację krytycznych dla bezpieczeństwa pracy KSE elementów sieci przesyłowej oraz kontrolę nad cenami oferowanymi przez rynek oraz trafność planowania inwestycji w czasie. Stąd w strategii ważne miejsce zajmuje inicjatywa stworzenie własnych brygad wykonawczych, przynajmniej do realizacji najbardziej skomplikowanych zadań.

Poza odpowiedzią operatora systemu przesyłowego na wyzwania sektora w perspektywie najbliższych 10 lat, w Strategii ujęte zostały wyzwania wewnętrzne oraz model relacji z otoczeniem. Priorytetem pozostaje ciągłe udoskonalanie odpowiedzialnego i zrównoważonego podejścia do realizacji zadań biznesowych, m.in. poprzez: kreowanie standardów Health, Safety, Environment & Quality oraz odpowiedzialności i równoważenia obecności PSE wśród lokalnych społeczności. Natomiast, aby sprostać wyzwaniom rewolucji energetycznej, Operator zapowiada transformację wewnętrzną, dzięki której PSE będą mogły nie tylko nadal niezawodnie dbać o bezpieczną pracę krajowego systemu elektroenergetycznego, ale również skutecznie sprostać nowym zadaniom.

Tuż po przedstawieniu projektu niniejszej Strategii Radzie Nadzorczej do dyskusji pandemia wirusa SARS-CoV-2 objęła Europę. W związku z tym Zarząd zdecydował się przygotować suplement do Strategii, który operacjonalizuje Strategię, a zarazem zmienia jej priorytety na mapie drogowej inicjatyw. Konieczne się bowiem stało zarządzenie kryzysem spowodowanym przez pandemię w horyzoncie dwóch lat.

Nowa Strategia to wizja nowoczesnego rynku energii, a do jej zaprojektowania użyto platformy Jibility. W ten sposób PSE stanęły w gronie globalnych czempionów, opierających swoje strategie na ambitnej metodzie planowania według zdolności biznesowych. Sprostanie wyzwaniom najbliższych 10 lat będzie wymagało dużej mobilizacji zarządzających i pracowników PSE. Fachowość, doświadczenie i otwartość wprowadzą PSE w nową dekadę.

Z poważaniem

Eryk Kłossowski
Prezes Zarządu

Wyzwania i cele strategiczne

Wyzwania stojące przed PSE

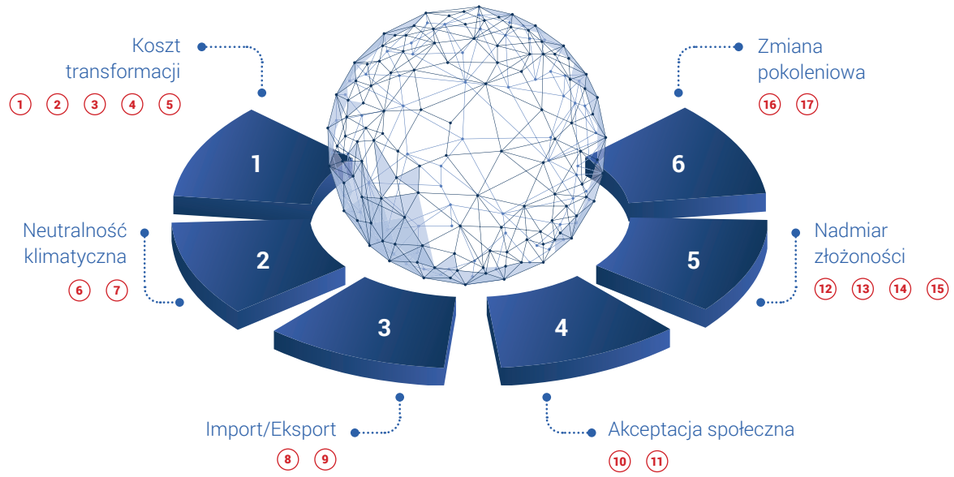

Na podstawie wyzwań zostały określone cele strategiczne do osiągnięcia przez PSE w najbliższej przyszłości:

Koszt transformacji

Transformacja elektroenergetyczna w obecnym modelu europejskiego rynku energii elektrycznej, w którym duże strefy cenowe są traktowane jako miedziana płyta, na rynku handluje się tylko energią elektryczną, a spośród źródeł nieemisyjnych preferowane są wiatr i słońce, będzie wywierała presję na ponoszenie większych ryzyk i kosztów przez operatorów systemów przesyłowych, w tym PSE. Koszty te wynikają z rozbieżności pomiędzy modelem rynku a jego rzeczywistymi realizacjami, na które istotny wpływ mają zjawiska fizyczne. Aktywność operatorów, rozumiana jako zapewnianie wykonalności przepływów energii elektrycznej oraz zabezpieczanie jej dostaw „ostatniej szansy", staje się jednocześnie przedmiotem zainteresowania ze strony giełd, regionalnych centrów koordynacji bezpiecznej pracy systemu, a także regulatorów europejskich: ACER i Komisji Europejskiej.

Podkreślić należy, że koszt niedostosowania się do nadchodzących zmian będzie przede wszystkim kosztem dla społeczeństwa (gospodarstw domowych) i gospodarki (przemysłu). Dla PSE kluczem do prawidłowego udziału w transformacji elektroenergetycznej będzie sprawiedliwe alokowanie kosztów do poszczególnych użytkowników europejskiego systemu elektroenergetycznego. Istotne będą również relacje kosztowe w zakresie infrastruktury rynkowej, tj. podział kosztów pomiędzy giełdami, operatorami systemów dystrybucyjnych i operatorem systemu przesyłowego, a w wymiarze ogólnoeuropejskim, pomiędzy operatorami systemów przesyłowych, w zakresie wspólnego wysiłku utrzymywania pracy połączonych synchronicznie systemów elektroenergetycznych przez wszystkich OSP.

Cele strategiczne

1. Wzrost udziału przychodów pozataryfowych
2. Integracja z RCC oparta na rezerwowaniu i weryfikowaniu wyników RCC
3. Poprawa trafności taryfy
4. Poprawa trafności budżetów
5. Utrzymanie churn rate na nieznacznym poziomie.

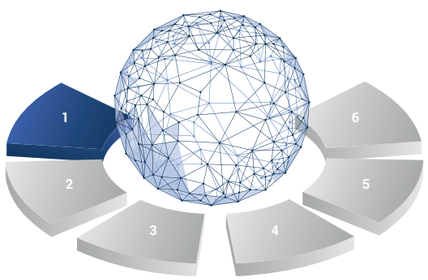

Neutralność klimatyczna

Aktualnie promowana koncepcja neutralności klimatycznej odchodzi od neutralności technologicznej w stronę preferencji dla dwóch rodzajów odnawialnych źródeł energii: farm wiatrowych oraz fotowoltaiki, które z biegiem czasu - jak się zakłada - zostaną uzupełnione o magazynowanie energii elektrycznej w wodorze i bateriach chemicznych.

Preferowane rodzaje OZE będą rozproszone i będą charakteryzowały się zmiennością wytwarzania zależną od warunków pogodowych, skutkiem czego narastać będzie niepewność co do poziomu generacji w sieci przesyłowej oraz sieciach dystrybucyjnych. Ze względu na rozwój prosumentów również poziom zapotrzebowania będzie obarczony dużą niepewnością. Ważnym elementem wdrażania neutralności klimatycznej będzie generacja jądrowa, jako wspierająca bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego ze względu na zdolność do stabilnej pracy.

Cele strategiczne

6. Realizacja PRSP
7. Zapewnienie mechanizmu bilansowania wspierającego bezpieczną pracę KSE przy jego transformacji w niskoemisyjną elektroenergetykę

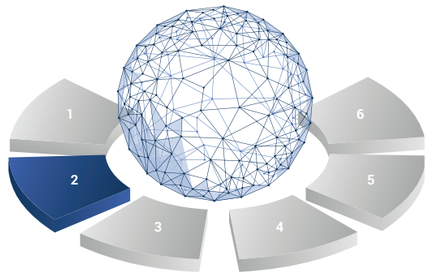

Import/Eksport

Rosnące koszty zakupu praw do emisji dwutlenku węgla, rosnący udział jednostek o zerowym koszcie zmiennym i nadwyżki produkcji energii elektrycznej z OZE w krajach ościennych doprowadziły do sytuacji, w której zmniejsza się stopień wykorzystania mocy wytwórczych zasilanych paliwami kopalnymi. Z tego powodu starzejące się i sukcesywnie wycofywane krajowe jednostki wytwórcze nie są w pełni zastępowane nowymi źródłami, które w przyszłości pozwoliłyby na samodzielne pokrycie zapotrzebowania na moc i energię w KSE.

Dodatkowo zmiany prawa na poziomie europejskim zwiększają presję na maksymalizację możliwości wymiany transgranicznej, co również może przyczynić się do zmniejszenia wykorzystania krajowych źródeł wytwórczych zasilanych paliwami kopalnymi na rzecz zwiększonego importu tańszej energii elektrycznej wytwarzanej za granicą. Możliwy podział rynku na strefy cenowe (oraz możliwość dzielenia sfer na mniejsze sfery) budzi uzasadnioną obawę o rodzime jednostki wytwórcze i ich konkurowanie w ramach stref o dostęp do rynku energii oraz zdolności przesyłowe połączeń międzystrefowych.

Mając powyższe na uwadze, istotnym wyzwaniem dla PSE będzie takie kształtowanie współpracy z państwami ościennymi, które pozwoli z jednej strony na zapewnienie bezpieczeństwa pracy systemu w sytuacji uniemożliwiającej zbilansowanie z wykorzystaniem wyłącznie źródeł krajowych, a z drugiej strony nie doprowadzi do nadmiernej rozbudowy sieci i połączeń transgranicznych, których rola z czasem może maleć.

Cele strategiczne

8 Zapewnienie zgodności z CEP70

9 Zapewnienie trafności harmonogramów.

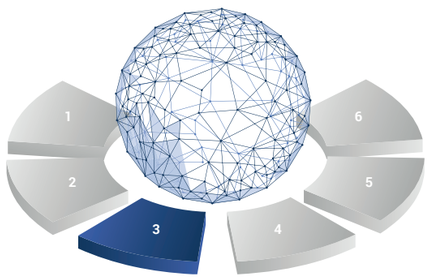

Akceptacja społeczna

Nowe inwestycje infrastrukturalne stają się coraz większym wyzwaniem ze względu na rosnące zaangażowanie społeczne, spowodowane brakiem akceptacji dla inwestycji lub brakiem akceptacji dla sposobu jej realizacji.

Wyzwaniem dla PSE jest zatem prowadzenie skutecznych działań zwiększających akceptację społeczną dla inwestycji w infrastrukturę przesyłową wśród społeczności lokalnych przy jednoczesnym zagwarantowaniu niezawodnego działania i rozwoju KSE.

Cele strategiczne

10 Regulacja stanów prawnych infrastruktury

11 Optymalizacja nakładów inwestycyjnych.

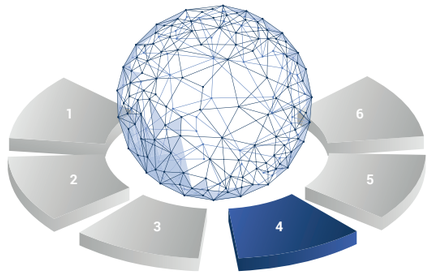

Nadmiar złożoności

Regulacje europejskie nakładają na OSP szereg nowych wymagań prawnych głęboko ingerujących w procesy operatorskie realizowane zarówno na poziomie UE, jak i poziomie regionalnym, czy krajowym. Nowe wymagania nakierowane są na zwiększenie wykorzystania infrastruktury przesyłowej, a tym samym na zmniejszenie marginesów bezpieczeństwa. System znacznie częściej pracuje na granicy swoich możliwości. Takie podejście w oczywisty sposób zwiększa wrażliwość systemu na zagrożenia zewnętrzne, w tym cyberataki. Ich prawdopodobieństwo jest wysokie z uwagi na daleko posuniętą cyfryzację i automatyzację tych procesów.

Cele strategiczne

12 Regulacja stanów prawnych infrastruktury

13 Uwzględnienie krytyczności

14 Zapewnienie wewnętrznego back-upu dla funkcji outsource'owanych

15 Skrócenie czasu zarządzania incydentami.

Zmiana pokoleniowa

Na rynku pracy widoczna jest zmiana pokoleniowa, która wywiera olbrzymi wpływ na funkcjonowanie firm i podejście do zatrudniania pracowników. Przedstawiciele najmłodszej grupy wiekowej prezentują inne postawy i oczekiwania wobec pracy niż starsze pokolenia pracowników. Dodatkowo rynek pracy stał się rynkiem pracownika, co potwierdzają także zachodzące w Polsce zmiany demograficzne.

Wyzwaniem dla PSE pozostaje stworzenie oferty spełniającej oczekiwania pracowników dotyczące warunków zatrudnienia i jednocześnie zabezpieczającej potrzeby pracodawcy, m.in. w zakresie:

- Efektywnego zarządzania talentami - zabezpieczenie wykwalifikowanych i przygotowanych następców na wszelkie kluczowe stanowiska
- Zmiany systemów motywacyjnych - w pozyskiwaniu pracowników równie ważną rolę odgrywa atmosfera pracy czy możliwości rozwoju, a nie tylko wysokość wynagrodzenia
- Zarządzania zespołami wielopokoleniowymi - polityka zarządzania różnorodnością powinna uwzględniać coraz bardziej zdywersyfikowane, także pod względem wieku, zespoły pracowników
- Nowych technologii - uelastyczniających otoczenie zawodowe, oferujących pracownikom większe poczucie swobody przy jednoczesnym wzroście efektywności i zapewnieniu komunikacji wolnej od tradycyjnych ograniczeń, związanych z czasem i lokalizacją
- Work-life balance - praca powinna umożliwiać godzenie życia zawodowego z życiem prywatnym, co może odbywać się na przykład poprzez zapewnienie elastycznego czasu pracy, czy pracę zdalną
- Employer branding - przedstawiciele młodszego pokolenia pracowników w wyborach zawodowych kierują się wizerunkiem organizacji, stąd potrzeba odpowiedniego zarządzania marką pracodawcy.

Cele strategiczne

16 Wdrożenie modelu kompetencji oraz konkurencyjność wynagrodzeń

17 Budowa organizacji opartej na wiedzy.

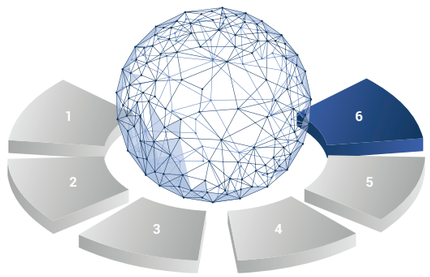

Zdolności biznesowe i kierunki działań

PSE zidentyfikowały i oceniły zdolności biznesowe, niezbędne do realizacji założonych celów. W efekcie wyznaczono kierunki działań, uzupełniające i rozwijające aktualne zdolności biznesowe.

Inicjatywy strategiczne

- Analityka ilościowa i zarządzanie danymi/BI
- Własne zdolności wykonawcze
- Technologie wyprzedzające potrzeby rynku
- Koordynacja
- Kontynuacja Strategii z lat 2017 - 2019
- Optymalizacja kosztowa
- Gotowość
- PSE jako organizacja usługowa
- Ludzie i wiedza

PSE w horyzoncie dziesięciu lat

10 lat

	Fundament	Konkurencyjność	Przywództwo
Niezawodność	Kontynuacja strategii z lat 2017 - 2019	Optymalizacja kosztowa	Koordynacja
Wiarygodność	Ludzie i wiedza	Analityka ilościowa i zarządzanie danymi/BI	Technologie wyprzedzające potrzeby rynku
Odpowiedzialność	Gotowość	Własne zdolności wykonawcze	PSE jako organizacja usługowa

Suplement do strategii PSE 2020 - 2030. Horyzont dwuletni

Pandemia wirusa SARS-CoV-2 stanowi dla PSE dodatkowe wyzwanie. Jednym z ważniejszych wątków Strategii Dziesięcioletniej jest GOTOWOŚĆ i zdolność do zachowania CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA. Przy tworzeniu Strategii uwzględniono możliwość wystąpienia poważnego kryzysu zakłócającego funkcjonowanie gospodarki oraz normalne działanie PSE - jedynie jego termin i charakter stanowiły niewiadomą. Wdrażanie nowej strategii rozpoczęło się już w warunkach kryzysu.

Według prognoz większości ekspertów zajmujących się modelowaniem epidemii, pandemia i jej bezpośrednie skutki, będą trwały 2 lata. Dlatego priorytety na najbliższe dwa lata wyznaczone w Strategii wymagały przeformułowania. Ponadto należy liczyć się z istotnym spadkiem aktywności gospodarczej w horyzoncie nawet dłuższym niż dwuletni (co nie wyklucza znacznie szybszego odbicia się gospodarki), a zatem przede wszystkim ze spadkiem zapotrzebowania na moc i energię, co może mieć znaczenie dla wielu inicjatyw strategicznych PSE.

Wziąwszy pod uwagę wszystkie te okoliczności, Zarząd PSE postanowił opracować suplement do Strategii na najbliższe dwa lata, pozostawiając Strategię Dziesięcioletnią niezmodyfikowaną.

Wyzwania w obliczu pandemii

Zidentyfikowano sześć wyzwań, z którymi PSE będą musiały się zmierzyć w perspektywie dwóch najbliższych lat.

Wyzwania PSE na 2020 - 2022

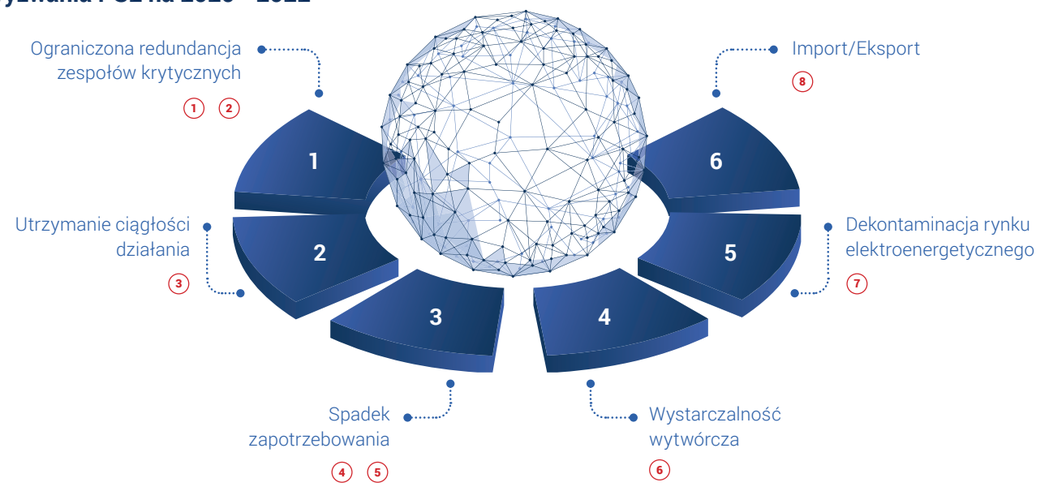

Cele

Nowe wyzwania Suplementu do Strategii PSE zostały określone poprzez osiem celów strategicznych.

Ograniczona redundacja zespołów krytycznych

Cel strategiczny

1. Przekwalifikowanie części dostępnej kadry
2. Przyciągnięcie i rekrutacja nowych ludzi.

Utrzymanie ciągłości działania

Cel strategiczny

3. Zapewnienie redundancji obiektów.

Spadek zapotrzebowana

Cel strategiczny

4. Ograniczenie kosztów operacyjnych
5. Nowe usługi systemowe.

Wystarczalność wytwórcza

Cel strategiczny

6. Wypracowanie metodyki oceny ryzyka zachowania wystarczalności wytwórczej.

Polskie Sieci Elektroenergetyczne

Dekontaminacja rynku elektroenergetycznego

Cel strategiczny

7. Gra na czas (Bieżąca analiza kondycji finansowej uczestników rynku energii).

Import/Eksport

Cel strategiczny

8. Utrzymanie ciągłości procesu inwestycyjnego.

Inicjatywy strategiczne

Wywodzące się ze zdolności biznesowych kierunki działań zostały zgrupowane w osiem inicjatyw strategicznych.

PSE w horyzoncie dwóch lat

2 lata

		Koncepcja	Produkt	Multiplikacja
Zmiana	Biznes	Przygotowanie Spółki do funkcjonowania po epidemii	Bezpieczne funkcjonowanie systemu	Rozwój mechanizmów rynkowych
	Ludzie		Miejsca pracy	Kapitał ludzki
	Technologia	Przychody i koszty	Dostępność infrastruktury	Inwestycje sieciowe

Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA (PSE) są operatorem elektroenergetycznego systemu przesyłowego (OSP) w Polsce. Właścicielem spółki o szczególnym znaczeniu dla polskiej gospodarki jest Skarb Państwa, a zakres jej odpowiedzialności określony jest w ustawie Prawo energetyczne.

PSE zajmują się przesyłaniem energii elektrycznej do wszystkich regionów kraju. Spółka odpowiada za bilansowanie systemu elektroenergetycznego oraz utrzymanie i rozwój infrastruktury sieciowej wraz z połączeniami transgranicznymi. OSP udostępnia także, na zasadach rynkowych, zdolności przesyłowe do realizacji wymiany transgranicznej. PSE są właścicielem 15 316 kilometrów linii oraz 109 stacji elektroenergetycznych najwyższych napięć.

PSE należą do Europejskiej Sieci Operatorów Systemów Przesyłowych Energii Elektrycznej ENTSO-E - stowarzyszenia zrzeszającego 42 operatorów systemów przesyłowych z 35 krajów.

Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.
ul. Warszawska 165
05-520 Konstancin-Jeziorna

www.pse.pl